

ЧУДО 69.

Видѣніе дѣвное, тѣкшъ Божіи оумѣлии въвѣстѣ,
молитвами Богоматеря преклонѧемъ.

Пише оулимонаръ цвѣтова, въ гл. 8, чатье третя. Защо има́ло єдина́ дѣховникъ вели́къ стыни, ита-
ко́ва чудесно житіе и покеденіе прибожественной лу-
чърѓи, и въдрѹги добродѣтели рабо́ты, ко́й є видѣлъ многъ видѣнія ангелски, зачистое негово жи-
тие. Наконѣцъ сподобисе тавидѣ тако́ва дѣвно видѣніе и иступленіе, ко́ето пишеме тѣка вконециатъ
накнїгата: Задасе покас се́ки, го́бори: да є видѣлъ
на́воздъхъ воиступленіе (иступленіе є това, кога́се
занесе́ человекъ съмѣзъ конъ ще́беси,) го́ре рече́ный
съшеникъ видѣлъ, гдѣ на́шего Іиса Христу, ческии
напрестольѣ величествіа, и ѿдеснатамъ страна́ пресвя-
тая Богородица. ще́чките не бесни си́лы, повелѣ єд-
номъ крѣпкомъ ангелъ, дасвири сътрука́та страшина,
ко́то є въ лѣ толкова голѣма, щото като да засвири,
тадачве си́чико свѣтъ, тако́въ грому́й гла́съ има́ла,
щото, като засвири, та́затрепѣра си́чико свѣтъ като
листо, пакъ рече гдѣ надрѹгъ ангелъ, да засвири
вторый пѣть, и послаша: нопренепорочнаа Мати Іи-
сусова, като позна чепослѣ третото свириѣ има
сконченое вселеніа, стана́ ѿпрестола своєгъ, и пада-
на напречистите нозъ гдѣ сяди, молисе оумилни,
и като просьеше неизреченната негова благость и вла-
гобѣтрбіе, да и пріеме моленіето; дапродѣлжи врѣ-
мсто нагрѣшице, даплачатъ забеззаконіа свою,
съконтосаго расрѣдили. Ягдѣ ѿговори: Знаешъ май-
ко возлюбленнаа, ко́лко нечестіа сгрѣба не клагодар-
ный міръ, исеки дѣнь пра́ви; прѣче не є достойно,
нито пра́ведно даги помиловемъ. Защо не са́мъ міръ-
ски, и оидъ ховенство, монаси разрѣнѣватми оутрѣ-
бата, и распинатъ, исовѣ́къ шкверниха сътій об-
разъ и агглское житіе съ любострастіемъ. и пакъ